

Λιτανεία για τη θερινή πανήγυρη του Πολιούχου Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το εσπέρας της Παρασκευής, 31ης Ιουλίου, ξεκίνησαν στη Βέροια οι λατρευτικές εκδηλώσεις της θερινής πανηγύρεως του Ιερού Ναού του Οσίου Αντωνίου του Νέου, πολιούχου της πόλεως.

Πριν από την έναρξη του Πανηγυρικού Εσπερινού κλήρος και λαός υποδέχθηκαν τον Τίμιο Σταυρό, ο οποίος μεταφέρθηκε και φέτος από το Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά Βερμίου με αφορμή την αυριανή εορτή της Προόδου του Τιμίου Σταυρού. Τον Τίμιο Σταυρό μετέφερε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Παναγίας Σουμελά, Αρχιμ. Παντελεήμων Παπαεμμανουήλ.

Στον Μέγα Πανηγυρικό Εσπερινό χοροστάτησε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας, συγχοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου

Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

Ακολούθησε λιτανεία των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Αντωνίου του Βεροιέως και του Τιμίου Σταυρού στους δρόμους της πόλεως με τη συμμετοχή των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και πλήθους ευσεβών πιστών, ενώ της εκκλησιαστικής τάξεως επιμελήθηκε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Δημήτριος Μπακλαγής.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Ὡς κοινόν φυλακτήριον, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, τὸν Σταυρόν τὸν τίμιον ἀσπασώμεθα».

Ὑποδεχθήκαμε πρὶν ἀπὸ λίγο, ὅπως κάθε χρόνο αὐτὴ τὴν ἡμέρα, παραμονή τῆς ἑορτῆς τῆς Προόδου τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τὸν τίμιον Σταυρό, τὸν προερχόμενο ἀπὸ τὸ Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ.

Ὑποδεχθήκαμε τὸ ἱερό αὐτὸ κειμήλιο, τὸ ὁποῖο διέσωσαν οἱ Κομνηνοὶ τῆς Τραπεζοῦντος καὶ στὰ δύσκολα χρόνια τῆς δουλείας οἱ πατέρες τῆς ἐν Πόντῳ Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, καὶ τὸ ὁποῖο μετέφεραν στὴ συνέχεια οἱ

πατέρες μας ἐδῶ, στό νέο κατοικητήριο τῆς Κυρίας Θεοτόκου τῆς Σουμελιωτίσσης, γιά νά ἀποτελεῖ καί γιά ὅλους ἐμᾶς «κοινόν φυλακτήριον» καί «πηγή ἀγιάσματος», ὅπως ψάλαμε προηγουμένως.

Καί ὅπως κατά τήν ἡμέρα αὐτή, σύμφωνα μέ τήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐξήρχετο ὁ τίμιος Σταυρός ἀπό τό μέγα Παλάτιο καί λιτανευόταν στούς δρόμους τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρός εὐλογία καί ἀγιασμό τῶν εὐσεβῶν κατοίκων της, ἔτσι καί σήμερα ἐξέρχεται ὁ τίμιος Σταυρός ἀπό τό παλάτιο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Παναγίας τῆς Σουμελᾶ, καί κατέρχεται στήν πόλη τῆς Βεροίας καί στόν ἐορτάζοντα τή θερινή του πανήγυρη ἱερό ναό τοῦ πολιούχου της, τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ νέου, γιά νά εὐλογήσει καί νά ἀγιάσει καί ἐμᾶς, ἀλλά καί νά μᾶς ἐνισχύσει στόν ἀγώνα τῆς νηστείας τοῦ Δεκαπενταυγούστου, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπό αὔριο.

Καί ἔχουμε ὅλοι ἀνάγκη αὐτῆς τῆς ἐνισχύσεως, διότι καθὼς ἡ νηστεία εἶναι ὄπλο κατά τοῦ διαβόλου, σύμφωνα μέ τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας, ὁ διάβολος προσπαθεῖ μέ κάθε τρόπο καί κάθε μέσο νά ἐμποδίσει τή νηστεία μας, μέ τήν ὁποία ἐμεῖς ἐπιδιώκουμε νά τόν νικήσουμε καί νά τόν κατατροπώσουμε, καθαίροντας τήν ψυχή μας ἀπό τά πάθη καί τίς ἀδυναμίες μας.

Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας θέτει στή διάθεσή μας ἕνα δεύτερο καί ἀκόμη

ισχυρότερο όπλο κατά του διαβόλου. Καί αυτό δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τόν Σταυρό του Κυρίου μας, ἐπί του οποίου ό Χριστός τόν συνέτριψε καί διέλυσε τό κράτος του.

Έτσι, λοιπόν, μέ τή χάρη καί τήν εύλογία του τιμίου καί ζωοποιού Σταυροῦ του Κυρίου μπορούμε νά νικήσουμε τούς πειρασμούς του διαβόλου καί νά αξιοποιήσουμε καί τό όπλο τῆς νηστείας, τό όποιο χρησιμοποίησε καί ό ἴδιος ό Κύριός μας, όταν νήστευσε ἐπί σαράντα ἡμέρες, πρίν νά ἀρχίσει τό έργο του μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά καί ό πολιοῦχος μας όσιος Ἀντώνιος, όταν μόναζε ἐπί σαράντα καί πλέον έτη στήν κοίτη του Ἀλιάκμονα.

Τή νηστεία, ἄλλωστε, τήρησαν καί οἱ ἅγιοι ἑπτά Μακκαβαῖοι παῖδες, ἡ μητέρα τους, ἡ ἁγία Σολομονή καί ό διδάσκαλός τους ἅγιος Ἐλεάζαρος, τή μνήμη τῶν οποίων τιμᾷ τήν πρώτη Αὐγούστου ἡ Ἐκκλησία μας καί εορτάζουμε κατά τήν παράδοση ἰδιαίτέρως ἐδῶ, στόν ναό του προστάτου μας όσιου Ἀντωνίου.

Τήν τήρησαν ὡς έντολή του Θεοῦ, ἡ όποία τούς διαφοροποιόυσε ἀπό ὅλους ἐκείνους πού πίστευαν στούς ψεύτικους θεούς τῶν εἰδώλων, καί οἱ όποιοι προσπαθοῦσαν νά τούς ἀναγκάσουν νά τήν παραβοῦν, ἀπειλώντας τους μάλιστα μέ βασανιστήρια καί μέ θάνατο.

Καί ὅμως οἱ ἑπτά Μακκαβαῖοι παῖδες δέν ἐνέδωσαν, δέν παρασύρθηκαν, δέν

ὑποχώρησαν στίς πιέσεις καί τίς ἀπειλές. Γνώριζαν ὅτι, ὅπως ἡ παρακοή τῆς ἐντολῆς τῆς νηστείας ἔγινε ἀφορμή νά ἐκδιωχθοῦν οἱ πρωτόπλαστοι ἀπό τόν παράδεισο πού εἶχε ἐτοιμάσει ὁ Θεός γι' αὐτούς, ἔτσι καί ἡ δική τους ἐμμονή στήν τήρηση τῆς νηστείας θά τούς ἄνοιγε τίς πύλες τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ὅπως καί συνέβη, γιά νά εὐφραίνονται ἐκεῖ αἰωνίως καί νά τιμῶνται ἀπό τήν Ἐκκλησία καί τούς πιστούς.

Τό δικό τους παράδειγμα, ὅπως καί τό παράδειγμα τοῦ πολιούχου μας ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ νέου, ἄς παρακινήσει καί ἐμᾶς νά ἀξιοποιήσουμε αὐτό τό ὄπλο τῆς νηστείας, γιά νά νικήσουμε καί νά νεκρώσουμε τόν παλαιό ἄνθρωπο καί νά προετοιμασθοῦμε κατάλληλα, ὥστε νά τιμήσουμε ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, «τήν καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν» Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἀλλά καί γιά νά ὠφεληθοῦμε πνευματικά. Διότι ἡ νηστεία, πού εἶναι ἄσκηση ἐγκρατείας, δέν μᾶς κάνει μόνο πιό ἰσχυρούς ἀλλά μᾶς κάνει καί πιό ἐλεύθερους, ὥστε νά μήν ἀγόμεθα καί φερόμεθα ἀπό συνήθειες καί ἐπιθυμίες προσωπικές ἢ ἀπό τίς σειρῆνες τοῦ κόσμου.

Τότε μόνο θά μπορούμε νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὅπως οἱ ἑπτὰ Μακκαβαῖοι παῖδες, ἡ μητέρα τους ἁγία Σολομονή καί ὁ διδάσκαλός τους ἅγιος Ἐλεάζαρος, ἀλλά καί ὁ ὁσιος Ἀντώνιος ὁ νέος, ἔχοντας καί τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ πού ὑποδεχθήκαμε σήμερα.

